

[Landbrugsministeren.]

get ført til en mærkbar stramning af likviditeten i mange landbrugsbedrifter. Det mærkes i de tilfælde, hvor mekanisering og rationalisering er finansieret ved optagelse af kortfristede lån, og det mærkes særligt, når det drejer sig om unge landmænd, der har startet i de senere år. De relativt høje priser på landbrugsejendomme fører med sig, at de unge landmænd må præstere store renter og afdrag, som føles særlig tyngende, når produktpriserne falder.

Med disse bemærkninger har jeg ganske kort villet pege på baggrunden for de forhandlinger, der i vinterens løb har fundet sted mellem repræsentanter for landbrugs-erhvervet og regeringen.

Det var i begyndelsen af december, at Landbo- og Husmandsforeningerne henvendte sig til regeringen og udtalte ønske om forhandling om de problemer, der især trængte sig på inden for landbruget. Landbo- og Husmandsforeningerne har tilsammen næsten alle landmænd som medlemmer, og det forekommer mig ganske rimeligt og naturligt, at de to organisationer forhandlede på landbrugets vegne. Siden er der ført regelmæssige forhandlinger mellem repræsentanter for de to organisationer og mig. Senere er andre organisationer inddraget i forhandlingerne, så det kan siges, at alle fraktioner inden for landbruget har haft mulighed for at fremsætte deres anskelse. Det gælder landbrugets salgsorganisationer, som det gælder Centralforeningen af større Landmænd, d. v. s. Tolvmandsforeningerne og Landbrugets Arbejdsgiverforening. Med hensyn til landbrugets eksport og afsætningsforhold har der tillige været ført gentagne forhandlinger med repræsentanter for Industrirådet, Grosserer-Societetet og Provinshandelskammeret og de derunder hørende brancheorganisationer. Jeg betragter disse forhandlinger som meget værdifulde, idet de har åbnet mulighed for, at vi i fællesskab har kunnet arbejde på at finde frem til de ønskelige foranstaltninger.

Regeringen har fundet, at landbrugets situation berettiger til at søge landbrugets vilkår forbedret, og jeg føler mig sikker på, at de lovforslag, jeg her i dag ønsker at fremsætte, når de gennemføres, vil betyde en støtte for landbruget.

Jeg skal tillade mig først at fremsætte

forslag til lov om en kornordning for høståret 1958-59.

Ved lov nr. 204 af 12. juli 1957 blev der fastsat bestemmelser, der tog sigte på at påbyde indmaling af dansk brødkorn i brødproduktionen for herigennem at søge at hindre et alt for stærkt prisfald på dansk brødkorn, navnlig i den nærmeste tid efter høst. Jeg tror, der nu kan være enighed om, at indmalingen har haft en god prisstabiliserende virkning, selv om den ikke var i stand til at skaffe landmændene den pris for deres brødkorn lige efter høst, som kan opnås senere i høståret.

For at hjælpe de likviditetssvage landmænd til at kunne opnå en rimelig pris for deres brødkorn, selv om de ikke har økonomisk evne til at holde brødkornet tilbage til senere på høståret, og yderligere for at søge at begrænse det større landbrugs lyst til at udvide svineproduktionen indeholdt den omtalte henvendelse fra De samvirkende danske Landboforeninger og De samvirkende danske Husmandsforeninger ønske om en brødkornsordning. Endvidere indeholdt henvendelsen anmodning om en bemyndigelseslov med hensyn til afsætningen af landbrugsprodukter, men hertil skal jeg vende tilbage lidt senere under fremsættelsen af forslag til lov om afsætning af danske landbrugsvarer.

Landbrugets ønske om en brødkornsordning er imødekommet i det foreliggende lovforslags kap. I, hvorefter staten påtager sig pligt til straks fra høstårets begyndelse at overtage brødkorn, der kan betegnes som gode, sunde varer, til en fast pris. For at gøre landmændene interesseret i ikke at aflevere hele deres brødkornsavl lige efter høst vil der blive fastsat et månedligt lagerlejetillæg af en størrelse, der senere vil blive fastsat. Kornet opbevares ofte bedst i strået hos landmanden, og samfundsmæssigt set er dette en billigere lagringsmåde end lagring på købmænds og mølles lagre.

Jeg har i lovforslagets bemærkninger redegjort for, hvorledes høstens og forbrugets størrelse efter gennemsnitsberegninger vil stille sig, men der kan som nævnt efter sagens natur også kun være tale om gennemsnitsberegninger. Hvis vi får en uventet stor høst af ekstraordinær god kvalitet, kan der blive tale om, at staten får noget mere rug, end der kan bruges til